

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8886/2021
29.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., као правног следбеника првобитног тужиоца, сада пок. ББ, бив. из ..., чији су пуномоћници адвокати Лисавета Обрадовић и Марина Хорват, обе из ..., против тужених ВВ, ГГ и ДД, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник адвокат Миодраг Бондокић из ... и туженог ЂЂ из ... чији је пуномоћник адвокат Аца Настасијевић из ..., ради предаје у државину по тужби и ради утврђења својине по противтужби тужених ВВ, ГГ и ДД, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2202/21 од 22.07.2021. године, у седници већа одржаној 29.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж 2202/21 од 22.07.2021. године, у ставу првом, другом, трећем, четвртном, петом, седмом, осмом и деветом изреке и у наведеном делу предмет **ВРАЋА** другостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину, Судска јединица у Кладову П 58/18 од 16.03.2018. године, допуњеном решењем П 58/18 од 28.12.2018. године одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да му предају у државину заузете делове катастарске парцеле ... мзв. „...“, њива 3. класе уписане у ЛН бр. ... КО ... и то тужени ВВ у површини од 109 м², тужени ГГ и ЂЂ у површини од 43 м² и тужени ДД у површини од 18 м², у мерама и границама ближе наведеним у ставу првом, другом и трећем изреке. Одбијен је противтужбени захтев тужених – противтужиоца ВВ, ГГ и ДД да се утврди да су власници по основу одржаја дела катастарске парцеле ... њива 3. класе уписан у ЛН бр. ... КО ... и то противтужилац ВВ у површини од 109 м², противтужилац ГГ у површини од 43 м² и противтужилац ДД у површини од 18 м² у мерама и границама ближе наведеним у ставу четвртном, петом и шестом изреке. Обавезан је тужилац да туженима ВВ, ГГ и ДД на име трошкова поступка солидарно исплати износ од 150.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до коначне исплате, а туженом ЂЂ износ од 80.000,00 динара. Обавезани су тужени – противтужиоци ВВ, ГГ и ДД да солидарно тужиоцу на име трошкова поступка исплате износ од 180.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1717/19 од 15.04.2019. године укинута је првостепена пресуда и решење од 28.12.2018. године и одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да му предају у државину заузети део катастарске парцеле ... мзв. „...“, њива 3. класе, уписаној у ЛН бр. ... КО ... и то тужилац ВВ у површини од 109 м², тужени ГГ и ЂЂ у површини од 43 м² и тужени ДД у површини од 18 м², у мерама и границама ближе одређеним у ставу другом, трећем и четвртном изреке. Усвојен је противтужбени захтев тужених – противтужиоца ВВ и ДД и утврђено да су они власници по основу одржаја дела катастарске парцеле ... њива 3. класе уписана у ЛН бр. ... КО ... и то противтужилац ВВ у површини од 109 м², а противтужилац ДД у површини од 18 м², у мерама и границама ближе одређеним у ставу петом и седмом изреке. Одбијен је противтужбени захтев противтужиоца ГГ да се утврди да је власник по основу одржаја дела катастарске парцеле ... њива 3. класе уписане у ЛН бр. ... КО ... у површини од 43 м² у мерама и границама ближе одређеним у ставу шестом изреке. Ставом осмим изреке одлучено је да по тужби тужиоца и по противтужби туженог ГГ свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом деветим изреке обавезан је тужилац да туженом ЂЂ на име парничних трошкова исплати износ од 104.400,00 динара, као и да туженима – противтужиоцима ДД и ВВ износ од 168.600,00 динара са законском затезном каматом на овај износ од дана извршности пресуде.

Решењем Врховног касационог суда Рев 2843/19 од 27.05.2021. године укинута је пресуда Апелационог суда у Нишу Гж 1717/19 од 15.04.2019. године у ставовима другом, трећем, четвртном, петом, седмом, осмом и деветом изреке и предмет враћен другостепеном суду на поновно суђење.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2202/21 од 22.07.2021. године укинута је првостепена пресуда и решење од 28.12.2018. године и одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да му предају у државину заузети део катастарске парцеле ... мзв. „...“, њива 3. класе, уписаној у ЛН бр. ... КО ... и то тужилац ВВ у површини од 109 м², тужени ГГ и ЂЂ у површини од 43 м² и тужени ДД у површини од 18 м², у мерама и границама ближе одређеним у ставу другом, трећем и четвртном изреке. Усвојен је противтужбени захтев тужених – противтужиоца ВВ и ДД и утврђено да су они власници по основу одржаја дела катастарске парцеле ... њива 3. класе уписана у ЛН бр. ... КО ... и то противтужилац ВВ у површини од 109 м², а противтужилац ДД у површини од 18 м², у мерама и границама ближе одређеним у ставу петом и седмом изреке. Одбијен је противтужбени захтев противтужиоца ГГ да се утврди да је власник по основу одржаја дела катастарске парцеле ... њива 3. класе уписане у ЛН бр. ... КО ... у површини од 43 м² у мерама и границама ближе одређеним у ставу шестом изреке. Ставом осмим изреке одлучено је да по тужби тужиоца и противтужби туженог ГГ свака странка сноси своје трошкове поступка те је обавезан тужилац да туженом ЂЂ на име парничних трошкова исплати износ од 104.400,00 динара, као и да туженима – противтужиоцима ДД и ВВ износ од 168.600,00 динара са законском затезном каматом на овај износ од дана извршности пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену ревизију је благовремено изјавио тужилац због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права побijaјући је у ставу првом, другом, трећем, четвртном, петом, седмом, осмом и деветом изреке.

Пошто је оценио да је ревизија дозвољена по одредби члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20) Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП, па је оценио да је ревизија основана.

Према чињеничном стању утврђеном у поступку пред другостепеним судом тужилац је у листу непокретности број ... КО ... уписан као власник катастарске парцеле ... мзв. „...“, њива 3. класе која парцела се граничи са парцелом .../... власништво туженог ВВ, са парцелом ... власништво туженог ДД и са парцелом ... чији су сувласници тужени ГГ и ЂЂ. Међа ових парцела како је уписана у катастарским књигама разликује се од међе која се налази на терену у мерама и границама које је у налазу и мишљењу одредио судски вештак геодетске струке. Судски вештак је изласком на лице места утврдио да је спорни простор на терену између парцела тужиоца и туженог ВВ целом међом у ширини око 0,5 м, да је видан необрађени део са 8 међних каменова и једним пањем ораха. Спорни простор између парцеле тужиоца и тужених ГГ и ЂЂ целом дужином међе, а у ширину од 1,5 м обрастао је травом у облику троугла. Спорни простор између парцеле тужиоца и туженог ДД целом дужине међе и ширине око 0,5 метара је необрађен са засађеним стаблом шљиве и три мања у низу као један међни камен.

Према утврђењу другостепеног суда овакво стање на терену између парцела странака постоји преко 50 година јер су се тада правни претходници тужиоца и туженог ДД као блиски сродници договорили о физичкој деоби коју су извршили постављањем међне границе и тако опредељене катастарске парцеле до подношења тужбе обрађивали несметано и без икаквог упозорења, при чему део парцеле туженог ДД према налазу вештака геометра држи и обрађује тужилац. Такво стање је и са туженим ВВ. Постоји спор око заузећа дела тужиочеве парцеле од стране туженог ГГ који је решен на мировном већу 2008. године признањем туженог ГГ да је извршио заузеће које је овде спорно па је вратио заузету земљу тужиоцу уз новчану накнаду.

Обзиром да је овако утврдио чињенично стање, другостепени суд је закључио да су међне границе између парцеле тужиоца и парцела тужених ВВ и ДД постављене 1970. године од стране њихових правних претходника постављањем међних каменова и засађеног стабла воћки, да су власници парцела своје непокретности обрађивали у оквиру тако постављених граница неометајући једно друго с уверењем да држе и користе своје власништво, али да тако успостављене мере и границе нису у сагласности са стањем у јавним књигама, „катастарском плану“, па је оценио да су у време подношења тужбе испуњени услови за стицање права својине тужених ВВ и ДД прописани чланом 28. став 4. у вези члана 72. став 2. Закона о основама својинскоправних односа. Због тога је применом члана 3. и 37. истог закона одбио захтев тужиоца за предају у посед спорних катастарских парцеа према свим туженима, а усвојио противтужбени захтев тужених ВВ и ДД за утврђење права својине на спорним парцелама. Истовремено је одбио противтужбени захтев туженог ГГ заснивајући одлуку на утврђеним чињеницама да је граница парцела ових парничних странака у складу са одлуком мировног већа из 2008. године, након које је тужени ГГ вратио тужиоцу заузето земљиште и да стога гранична међа међу њима није спорна.

По оцени Врховног касационог суда ревизијом се основано указује да је у поступку пред другостепеним судом учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 383. став 4. ЗПП која је била од утицаја на правилност утврђеног чињеничног стања, а тиме и на правилност побијане пресуде.

Према стању у списима другостепени суд је побијану одлуку донео у седници већа, а не након одржане расправе коју је био у обавези да одржи сходно одредби члана 383. став 4. ЗПП. Наведеном одредбом прописано је да ће другостепени суд да закаже расправу и одлучи о жалби и захтевима странака кад је у истој парници првостепена пресуда већ једанпут била укинута, а побијана пресуда се заснива на погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању или су у поступку пред првостепеним судом учињене битне повреде одредаба парничног поступка, осим ако се побија пресуда на основу признања, пресуда због одрицања, пресуда због пропуштања, пресуда због изостанка, као и пресуда донета без одржавања главне расправе, односно ако се ради о пресуди у спору малае вредности. Имајући у виду да је другостепени суд пропустио да одржи расправу, након што је претходна другостепена одлука укинута решењем Врховног касационог суда Рев 2843/19 од 27.05.2021. године и предмет враћен другостепеном суду на поновно суђење, на којој би извео доказе ради утврђења битних чињеница и дао своју оцену изведених доказа чиме би поступио по налогу из наведеног решења Врховног касационог суда, то се због овог пропуста другостепеног суда не може оценити правилност утврђеног чињеничног стања. Наиме изостанак означења доказа који су изведени за последицу има немогућност оцене правилности утврђеног чињеничног стања јер се не може утврдити да ли је утврђено чињенично стање истовремено и стварно стање чињеница битних за примену материјалног права из чланова 28., 37. и 72. Закона о основама својинскоправних односа због чега је побијана пресуда морала бити укинута.

У поновном поступку другостепени суд ће отклонити указане неправилности, правилно утврдити битне чињенице и донети нову и правилну одлуку.

Са изнетих разлога, одлучено је као у изреци решења на основу члана 415. став 1 ЗПП

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић